

Domovina suhe robe

V kratkem bo izšla knjižica, posvečena spominu našega nepozabnega književnega zgodovinarja dr. Ivana Prijatelja. Z dovoljenjem pisca g. dr. Jožeta Rusa prinašamo iz knjige kot prvotisk naslednje zanimivo poglavje, ki govori o Prijateljevi ozi domovini:

Domovina suhe robe je prostrana. Na zahodu jo oklepata cerkniška Slivnica in ribniška Velika gora, na vzhodu Suha krajina, na jugu kočevski svet, na severu pa vrhovi Alca, Kureščka, Mokreca in Krma. Skrajne severne vasi imajo do trga Ribnice pet do šest ur hoda, kljub temu sta imeni Ribnica in Ribničani v vsakdanji rabi ostalih Slovencev raztegnjeni čez vse te kraje po nemajhnem delu prav zaradi tega, ker je z njimi zajeta vsa domovina suhe robe. V tem smislu smemo torej šteti med Ribničane vsaj prebivalstvo osmih današnjih velikih občin, ribniške, laške, dobrovoljske, šentjurske, želimeljske, vidovske, bloške in sodraške. Ljudstvo občin potokške je suho robo opustilo že v prejšnjem rodu in se posvetilo delu na žagi in v gozdu doma in na tujem, namestu tega pa raste število rešetarjev polagoma v občini dolnjiški, ki je bila nekdanj zgoj domovina lončarjev.

Na opisanem, od gozdovja dokaj stisnjem prostoru živi 27.000 naših ljudi v čez 400 vasih na starih trgih: na Turjaku, v Velikih Laščah, Sodranci in Ribnici, v 5.400 hišah, a prav redka je med njimi vas, kjer ne bi vsaj v dolgih zimskih mesecih delali po kak predmet suhe robe. Po Janku Jovanu je bilo leta 1903 število suhorobarjev 4.750, a za danes lahko reče-

ker so kuhali iz smole kolomaz — in na Blokah, kuhaličarji pa v gorenjem delu sodraške občine. Pintarji delajo leseno posodje največ po Rotah, pokrajini od zgoraj Iške do Mošje doline (Rob). Klinčarji (zobotrebarji) so doma po vaseh od Rašice do Izancev in Dobravcev; nekaj jih je še po samem Igu in v Dobropoljah, v predželeznihških casih pa jih je bilo precej tudi po dobavskih vaseh občin Račne, Žalne, Grosuplje in Smarja ter Gornje Krke. Krajem južno od črte Velike Lašče — Sodranci pa dajeta dela in jela lesno orodjarstvo in rešetarstvo.

Delo rešet in ret, sit in cedile ni tako enostavna stvar, kakor ostali predmeti suhe robe. Zato so si ga Ribničani še naprej razdelili na tri stroke, katerih vsaka je zopet udomačena v svojem okraju prav tako kakor je razčlenjeno delo urarske domače obrti v švici. Z njim se bavijo Slemenici, prebivalci pokrajine nad Laščami, Zlebičani in Sodranci, a deloma tudi prebivalci Sodrarske doline. Če potuješ po Slemenih, te najprijetnejši pokrajinski ribniškega sveta, opaziš pod odnosi hiše cele skladišnice v kolcah potocih obodov, kako se sušijo in čakajo, kdo jih bo kupil in naprej obdelal. Jedro Slemen obsega 28 vasi: župnije sv. Gregor. Med 144 hišami je 99 posestniških, a 45 kočarskih, z delom suhe robe pa se bavi danes 60 teh hiš. Obodarskih hiš je 36, pintarskih pa 34. L. 1914 je bilo med obema strokama razmerje 41 : 25, kar nam priča, da so danes za obodarstvo slabi časi. Pred vsako posamezno hišo lahko presodiš na prvi pogled, s katero stroko se bavi družina v dotični hiši.

Da dobimo rešeto, je treba še dna ali podna. Tkanje železnih poden je industrijsko in v štirih podjetjih Ribniške doline, žimnata podna dobavljajo gorenjski Straziščani, z delom lesenih poden pa se bavijo vasi Gorenjega konca Ribniške doline. Za to delo so potrebne 1 m dolge in do 3 cm debele, gladke palice od leske, jesena, breza ali iver. Teh naklestijo po svojih gmajnah Kočevarji od Starega loga, Stare cerkve in Gorenice ter jih na butare pripeljejo ob zimskih ponedeljkih napredaj v Ribnico. Vasi Zapotok, Vintce in Sušje na primer štejejo 75 hiš, v 11 hišah delajo vitre in podna skozi vse leto, pozimi pa se jim pridruži še 55 sosednih hiš. Pri cepljenju viter je ljudem premalo rok, zato si morajo pomagati še z zobmi.

Tretja stroka pa je rešetarstvo v najozjem pomenu. Rešetarji kupijo pri sosedih obode in podna ter sestavljajo iz njih rešeta. Ta stroka je doma po vaseh doljenjske, ribniške in sodraške občine. Treba pa je pripomniti, da prebivalci istih rešetarskih vasi tudi krošnjarijo po širokem svetu z vsemi vrstami suhe robe.

Peta država ribniške federacije ne leži več v sosesčini visokega, črnega gozda.

Razprostira se okoli Male gore in je že nekaj del Suhe krajine, koder uspeva in raste les vseh vrst listnatga drevesja, največ pa grmovja. Te vrste les je človeka navel, da dela samo tanke, a dolgo kmetijsko orodje, kakor vile, grablje, toporišča, koše in slično. Ob tem delu in ob košarstvu se preživljajo vasi Strug in Poljan ter nekaj vasi Dolenjega konca Ribniške doline.

Po strokah suhe robe morda najbolj pisan je gorenji del Sodrarske doline. Vas Globel, ki šteje 34 hiš, ima 10 obodarskih, 9 podnarskih, po dve škafarski in strugarški, eno žličarsko in tri zdomarske hiše. V Jelovcu (12 hiš) je pet zdomarskih in ena obodarska hiša, v Podkancu (12 hiš) pa sta dve obodarski in tri zdomarske hiše.

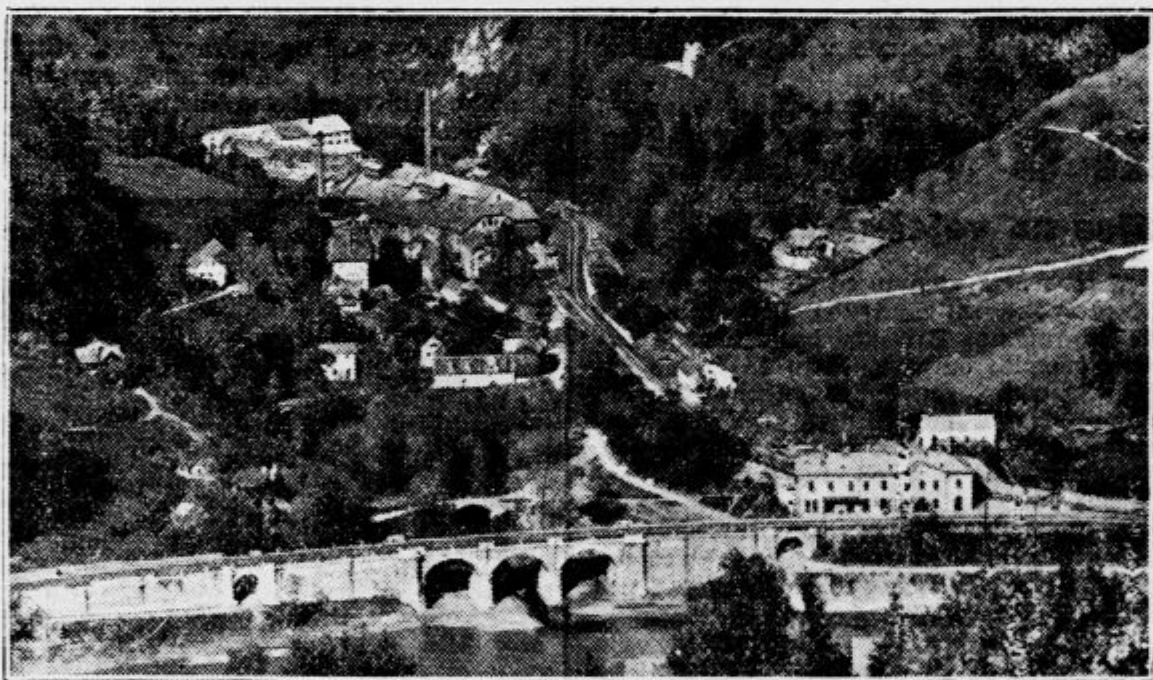

Ribničanka tke lesena podna

Da dobite vsaj približno sliko o količinah suhe robe, ki jo izdelajo ribniške roke, naj navedem nekaj števil. Obodarji naredijo letno do 100.000 kolcah obodov, podnariji pripravijo do 40.000 lesenih poden, pintarji sestavijo do 60.000 kosov raznega lesenega posodja vseh vrst, dotim izrežejo žličarji do 5.000 tucatov žlic in sličnega, a do 30.000 kuhalič in podobnega. Vsak spreten žličar naredi lahko na dan po 12 tucatov žlic. O marljivosti klinčarjev naj vam priča tole podatki iz dveh vasi: Male Lipljene, ki štejejo v 33 hišah 143 prebivalcev, pripravijo v svet letno do 30.000 butaric zobotrebcev, vas Staro apno s 77 ljudmi v 16 hišah pa jih izreže do 13.000 butaric. Izdeta se, kakor vidite, zelo dosti, ali izkupiči se z delom in trdom niti zdaleč ne morejo primerjati.

Dr. Jože Rus

V kraju z rudnikom in steklarno Leto dni javnega življenja v Hrastniku

Hrastnik, 4. januarja.

V letu 1940 je naša industrijska dolina v marsičem napredovala. Dobila je predvsem nekaj čednih novih stanovanjskih hiš. Posebno je v tem pogledu skrbela kemična tovarna. Po obnovi Možinove kolonije je sledila tovarniška kolonija »Nove hiše«, ki so bile že 8 let neometane in so zadnji čas najbolj kvarile zunanje lice Hrastnika. Zdaj je tu stokrat lepše ko prej.

Bliž postaja so v lanskem letu popolnoma »pobirali« zalogo unionskega piva, podrl so ledenico, hlev in hišo. Na tem mestu bo baje letos zgrajena kapelica za 200 ljudi, dvorana in stanovanje za stalega duhovnika. Na Pintarjevih bazarjih je zgradil lansko leto hrastniški fotoklub edinstven »Puharjev dome«. S to zgradbo so Pintarjevi bazarji skoraj popolnoma zazidani. Nezazidani vmesni prostor je pa kupila občina, kjer namerava fe letos postaviti tržno lopo in premostiti tržni mostor od steklarske kolonije v sosesčje Hrastnika.

Dekliški šoli sta bila v preteklem letu odzeta kar dva razreda. Upamo, da bomo dobili glede na nekatera majhna prostora pri tej šoli en razred vrtnjen. Zadevna pritožba leži pri prosvetnem ministertvu v Beogradu. Obiljubljena gradba učiteljske stanovanjske hiše se seveda ni premaknila z mrtve točke. Naša nova cerkev Kristusa Kralja je pa dobila prvi zvon normalne velikosti, da z njim že pridno vabijo vernike v božji hram. Cerkvena občina je kupila že tudi svet za pokopališče v bližini nove cerkve. Rudnik ni v preteklem letu v Hrastniku nič kaj dosti investirat. Pač pa je skoraj leto dni iskale nove premogovne sklade v Peklu pri Dolu. Ker ni bilo pravga uspeha, je TPD tu ustavila vsa dela. Velike upe Dolanov je žal odnesel potok črna v potok Brnč in ta v potok Boben in v Savo. TPD je nameravala graditi v preteklem letu nov železniški most blizu apnenice kmetijske tovarne. Glede na načrte v hrastniškem rudniku pa je družba to misel zaenkrat opustila.

Tudi steklarna je imela v preteklem letu razne gradbene načrte, ki se niso uresni-

čili. Pač pa bodo letos, ko bo zima maza odjenjala, začeli graditi napravo za nove tovarniške generatorje in novo električno centralo. V načrtu je tudi gradnja preprotnih stanovanjske hiše za steklarje. Preložitev banovinske ceste pri steklarni, ki se prelaga na papirju že 16 let, se je spet odložila za nedoločeno čas. Sušljajo že dalj časa o gradbi mostu čez Savo. A tudi tu bo ostalo menda le pri sušljanju.

Naša sosedna vas Brnica je dobila v preteklem letu čisto drugo lice. Tu postavljajo in razširjajo banovinsko cesto Hrastnik-Smarjeta. S tem v zvezi so izginile na Brnici vse hiše in hlevčki na spodnji strani ceste in nastale so na zgornji strani ceste, v vasi sami, nove stavbe. Slednje moramo še omeniti, da so dali naši občinski očetje občinsko hišo znotraj popolnoma obnoviti. V kulturnem pogledu smo seveda tudi napredovali. Dobili smo v lanskem letu od Narodne čitalnice sokoško knjižnico in naposled se je ustanovil v lanskem letu tudi pri nas Kulturbund.

Ferdo Kleinmayer — šestdesetletnik

Danes praznuje šestdesetletnik Ferdo Kleinmayer, ki ga naša javnost, zlasti pa starejša pokolenja, pozna kot zdravca in prijatelja humorista. Po rodu je iz Kopra v Istri, kjer je bil njegov oče Julij profesor, znan književni zgodovinar. Tudi Ferdo se je odločil za vzgojiteljski poklic in je dovršil nižjo gimnazijo v Trstu, učiteljsko pa v Kopru. Leta 1900 je nastopil službo mestnega učitelja v Trstu, kjer živi še danes.

Od mladih let (1899) je pod psevdonimom Ferdo Plemič priobčeval v tržaškem Brivcu, Skratu in Piki pa v ljubljanskem Ježu in Osi svoje humoreske, satire, pesmi, anekdote in dovipne domisle. Nadalje je sodeloval s humoreskami in črticami pri različnih mesečnih in poznejše pri Kurentu. Mati mu je bila Koroška in tako se je Ferdo Kleinmayer oddalil tudi Korošcem na ta način, da je objavil v Miru in v Koroški vrste realističnih

črtic, zajetih iz koroškega življenja, kakor tudi povesti iz koroške zgodovine. Svoje humoreske je povezal leta 1906 v zbirke Tilho in drugi. Seveda pa je znal sukati pero tudi za stanovske in pedagoške liste, ter je sodeloval pri mladinskih listih. O slovenskem šolstvu v Trstu je izdal 1911 posebno brošuro. Po prevratu je urejal tržaški kulturni vestnik Njivo. Ker je videl, da potrebujejo tržaški in goriški Slovenci vsestranske kulturne hrane, se je lotil dela na različnih popriščih. Sestavil je berila in priredil računnice za slovenske šole pod italijansko

oblastjo, napisal je priročne slovnice in slovarje, italijanščino za Slovence in slovenščino za Italijane. Je torej prav marljiv posređevalec kulturnih stikov med dvema sosednima narodoma. Ze pred vojno je priredil za slovensko mladno Marka Tvalna zgodovinsko povest »Kraljevice in berače«, za tržaški oder pa Jurčičovo »Hčer mestnega sodnika«. Proizvode svojega peresa je še pod različnimi psevdonimi razširal okrog in piše tudi danes. Zelimog ugodnemu roljaku še mnogo srečnih let!

SPORT

Na prvo letošnjo nedeljo

Več odpovedi ko sporeda

Otvoritev letošnje sezone na snegu in ledu se je spet zavlekla

Lepo obetajoče se je začela letošnja sezona, predvsem za drsalcje in prijatelje bleščeče ploskve na ledu, pa tudi smučarji so okoli božiča že lahko dobro pretrčali svojo opremo. Edina grenka kaplja v razvoju teh dogodkov je bila okoliščina, da takrat snega ni bilo dovolj, skoraj prav nič pa ga niso dobili na Gorenjskem, v naša švici ali Sibiriji ali kakor bi jo že imenovali, če bi naša domača imena ne bila dovolj lepa. Kratko in malo o gorenjskem kotu so v onih dnevih pripovedovali čudno žalostne stvari: o prahu na Jesenicah, o krtinah in strniščih okoli Rateč in podobno.

To vremensko stanje v drugi polovici decembra za izvedbo sportnega sporeda še ni bilo najbolj kritično, ker se po stari tradiciji prava sezona na smučeh odprva šele s prvo nedeljo novega leta, sportni na ledu pa so do tedaj že dovolj razgibali ude in tudi nekaj tekmovalnih nastopov so lahko spravili pod streho. Vse se je torej razvijalo še dovolj zadovoljivo ali vsaj z najlepšimi nadami za bodoče.

Potem pa je zapihal jug, močan in moker, ter potisnil živo srebro tik pred Silvestrom za celih 20 stopinj navzgor. Led in sneg sta čez noč počrnela in vidno ginela. Od streh so začeli žuboreti potoki in potoki. Sezona s snegom in ledom je šla po vodi. Toda večeraj in predvečernjim se je ta situacija vidno obrnila na bolje in tudi na Gorenjskem — tja gori do rateškega kota — so zdaj dobili izdatno mero letošnjega snega, ki pa je žal za izvedbo današnjega sporeda že prišel prepozno. Tako bo današnja nedelja, ki naj bi bila že vsa v znamenju prvih smučarskih tekem in tudi zanimivega drsalnega sporeda povrhu, prinesla samo celo vrsto odpovedi.

Odpovedan je klubski smučarski dan SK Ilirije v Planici...

odpovedano je tekmovanje za drsalno prvenstvo Slovenije v Celju...

odpovedane so vse drsalne prireditve v Zagrebu in Beogradu itd.

Letošnja smučarska sezona v Evropi

Nemci so prepričani, da bo letošnja sezona v zimskih sportih kljub vojni še zmerom zelo razgibana

Kljub vojni se pripravila v Evropi bogata zimskosportna sezona. Višek letošnje zime bodo tvorile tekme za svetovno smučarsko prvenstvo v Cortini d'Ampezzo, za katere se je že zdaj prijavilo 11 držav, med katerimi bosta najmočnejše zastopani Italija kot prirediteljica in Nemčija. Ker bodo sodelovali tudi Norvežani, kakor tudi Finci in Švedi, katerim se bodo pridružili še Japonci, Rumuni, Slovaki in drugi, bo ta sportni dogodek v sedanjih vojni kljub vsemu vendarle velikega mednarodnega obsega.

Vem tekmovalcem, ki bodo od 1. do 10. februarja, bodo tedni dni pozneje sledila tekmovalja v okviru mednarodnega zimsko-sportnega tedna v Ga-Pa, od tam pa bo večina tekmovalcev nadaljevala pot v Lahti na Finsko, kjer bodo Finci priredili svoje mednarodne tekme. Kakor se sliši, bo brzokone tudi Norveška izvedla svoj tradicionalni spored v Holmenkolu.

V zvezi s tem je zanimivo vedeti, kaj delajo sedaj najboljši nemški tekmovalci na snegu in ledu. Lahkega dela v resnici nimajo! Drsalci se morajo pripravljati po umetnih drsalističnih, smučarji pa so se morali odpraviti v višje predele, ker v doinah še ni prave zime. Razen tega imajo nekateri tudi težave s službo v vojski, pri čemer pa je seveda urejeno tako, da dostivajo najboljši med njimi — če je le mogoče — potrebne dopuste za priprave in nastope na tekмах.

Tako so nekateri najbolj znani nemški smučarji že dobro v treningu. Gustl Berauer, svetovni prvak v klas. kombinaciji, ki je bil pri vojaki, je dobil dopust in prav tako tudi svetovni prvak v skokih Sepp Bradl. Tudi vsestranski Helmut Lantschner, ki je bil vse poletje v vojaški službi, se zdaj visoko gori pod Zugspitzo pripravlja na tekme. Pogrešali bodo Nemci njegovega brata Harald, ki je padel v Franciji. Rudi Cranz, eden najboljših nemških slalomistov, je skupno s svojo sestro Cristl tudi že na treningu pod Zugspitzo, medtem ko se v tiroolskih gorah pripravljajo za start Demetz, Bauer in Kasebacher, oni trije, ki so lani nesli še italijanski dres, letos pa bodo močno ojačali nemško državno ekipo. Willi Bogner je kot vojak na Norveškem, kjer je v prejšnjih letih često nastopal kot nemški smučar, una pa, da bo še pravčasno prišel na Bavarsko. Skratka, priprave za smučarsko in drsalno sezono gredo prav dobro od rok in vsi tekmovalci s zaupanjem čakajo na prve tekme.

Pri nas doma

močno okrnjena

Nekatere informacije iz zimskosportne korespondence št. 10 z dne 31. XII. 1940)

ZSSJ (Zimskosportni savez kraljevine Jugoslavije) je brez sredstev! Že lani je ta vrhovna smučarska organizacija neprilicovano izgubila polovico državne podpore, iz letošnjih 9 mesečnih kreditov državnega proračuna pa sploh ni prejela nobene pare. Ker potemtakem nima sredstev niti za trening tekmovalcev, smatra čisto upravičeno, da je neprimerno, če bi

Nekaj bo le dogodkov

Kljub vsem odpovedim pa so se nekateri zimski sportniki v sedanjih snežnih razmerah vendarle odločili za izvedbo svojih prireditvev. To korajžje so imeli pri nas doma samo Mariborčani, ki bodo šli na Pohorje, kjer so napovedane razne klubske prireditve. ISSK Maribor bo izvedel svojo klubsko tekmo na Klopnem vrhu, zimskosportni odsek SPD iz Maribora svojo tekmo v alpski kombinaciji pri Senjorjevem domu, Maratonci bodo zbrali svoje tekmovalce pri Sv. Lovrencu na Pohorju, SK Rapid pa bo poslal svojo gardo pod Malo kopo.

Na nekatere smučarske tekme se pripravljajo tudi hrvaški smučarji, in sicer v Gorskem kotaru.

Razen teh zimskih sportnikov bodo danes še najbolj agili in oni drugi, ki se prav tako najbolj udeležujejo pozimi, toda v zaprtih prostorih, in sicer

table-tenisti

Med njimi bosta danes dve večji prireditvi, in sicer ena na Gorenjskem in ena v Celju.

Na Jesenicah traja že od večeraj turnir za prvenstvo Gorenjske, na katerem nastopa razen številnih domačih igralcev tudi priložnostni trener SK Bratstva, zdravni prvak Maks Marinko.

Prav tako so že snoči začeli igrati v Celju na turnirju za prvenstvo Celja, na katerem sodelujejo številni močni zastopniki te panoge iz Celja samega, pa tudi od drugod.

★

Da bo tudi za zeleno mizo nekaj dogodkov, je nanoselo tako, da bo danes s pričetkom ob 9. dopoldne izredni občni zbor Slovenske zimskosportne zveze na Jesenicah. Na dnevnem redu je odobritev številnih pravilnikov in poslovnikov, torej samih zadev notranje-pravnega pomena.

njeni tekmovalci v tujini nastopali brez priprav.

Državnih prvenstev v smučanju letos ne bo, prav tako pa niti ne smučarskih tekem pri nas z mednarodno udeležbo. Dalje je moral ZSSJ odpovedati udeležbo naše ekipe na svetovnem smučarskem prvenstvu v Cortini in na vseh tekmah v Nemčiji, med drugim tudi v GA-PA. V Cortini bo sodelovala samo naša vojaška vrsta, ki že pridno trenira.

Mimo tega pa bodo lahko izvedene smučarske prireditve klubov, podzvez in narodnih zvez, kolikor bodo lahko pokrili stroške zanje. Slovenska zimskosportna zveza na Jesenicah je nedavno celo objavila, da bo zaradi svoje finančne zmogljivosti izvedla svoj spored v celoti.

Skakalna šola v Planici je odprta in bo začela v teh dnevih z delom. Vodil jo bo, kakor vsa leta doslej, Albin Novšak, ki je že stalno v Planici. Trener bo obiskoval tudi Kranjsko goro, Mojštrano in Jesenice ter organiziral delo tudi na tamkajšnjih skakalnicah.

Smučarski klub Ljubljana ima svoj tečaj za tekmovalce v teku v Sodranci na Dolenjskem. V tečaju je 30 tekmovalcev.

Priprave za I. zlet smučarjev v Celju

Z zadovoljstvom so sprejeli Celjani vest, da bo I. zlet slovenskih smučarjev v Celju. Tudi na najmerodajnejših mestih so razumeli pomen in važnost te velike prireditve za Celje ter pozdravili to zamisel in zagotovili vsestransko podporo. Vse priprave tako na Jesenicah pri SZSSJ kakor v Celju so v teku. V kratkem bo izšel večbarvni letak z vsemi navodili. Ob tej priliki bo izdan tudi prospekt Celja pozimi in Celja kot izhodišča za smučarske izlete v številne kraje v bližnji in daljni okolici. Opozorjamo vse smučarje in ljubitelje zimskega sporta, da ne zamudijo prilike in pohitijo v dne 24., 25. in 26. januarja na I. zlet slovenskih smučarjev v Celje.

SMUČARSKI TEČAJ POD ROŽNIKOM
Smučarski klub Ljubljana priredi kakor vsako leto, tudi letos začetniški in nadaljevalni smučarski tečaj za dame in mladi, in sicer pod Rožnikom. Začetniški tečaj vodi smučka učiteljica gđ. Virenova, nadaljevalni tečaj pa vodi smučka učiteljica ga. Pausigova.

Zbirališče za oba tečaja je pri Čadovi gostilni v tork 7. t. m. ob 15. Obisk obeh tečajev je brezplačen!

Smučarski klub Ljubljana. Damska sekcija ima sestanek v sredo ob 18.30 v lokalu ZSSJ na Tyrševi c. 1. Važno zaradi tečaja na Lipanci!

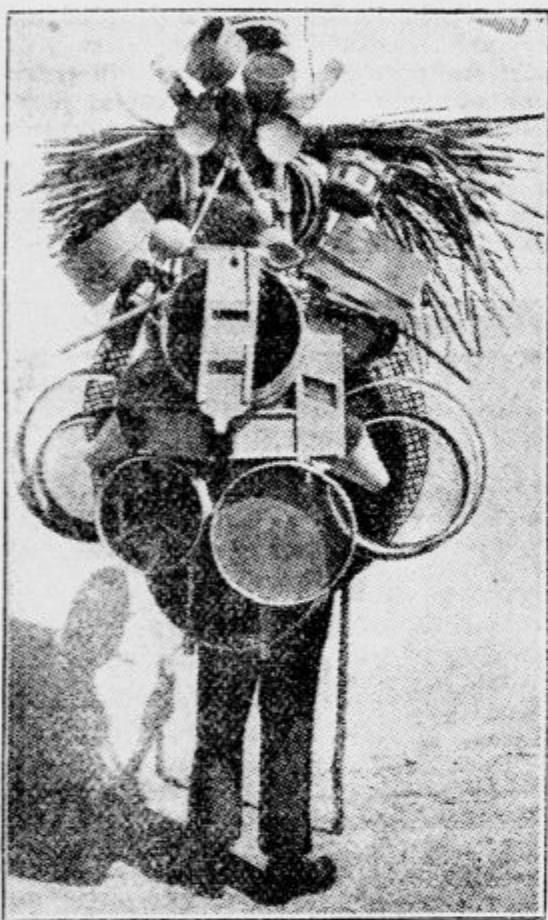
Vremenska poročila

4. januarja 1941

Rateče-Planica 870 m: —3, sněž, 60 cm snega, pršič

Pokljuka 1300 m: —3, sněž, 70 cm snega, pršič

Bohinj-Zlatorog, 530 m: —2, sněž, 30 cm snega, pršič

Ribničan Vrbčan, po celjem svetu znan

mo na podlagi računov, da dela suho robo v dneh, ko ni na majhni zemljiški posesti nobenega dela, najmanj vsak peti prebivalec ribniškega sveta, to se pravi blizu 5.500 ljudi.

Ribničan je stopil iz okvira potreb domače hiše, začel je delati tudi za prodajo prav mnogovrstne ročne predmete, ki so potrebni dan za dnem v gospodinjstvu in kmetijstvu. Redek je človek, ki bi mogel naštetati vse te izdelke po njihovih lepih, pristno domačih imenih. Leta 1881 je napravilo Kranjsko-primorsko gozdarsko društvo razstavo suhe robe v Kočevju. S Kočevskega je bilo razstavljenih 41 predmetov, vsak drugačen od drugega, Ribničan pa je postavila na ogled 122 različnih stvari. Danes ima trdnika Evgen Ivanc v Sodranci po svojem 48. ceniku v zalogi že kar 335 predmetov.

Delavcu suhe robe je potrebnih le nekaj kosov železnega orodja in še kakšna druga malenkost. Največji stroj je stružnik v nekaj strugarjskih podjetjih, ki pomagajo s svojimi izdelki, da je vrsta suhe robe še številnejša. Orodje, s katerim dela Ribničan, torej ni mnogovrstno, precej raznolična pa je pri različnih kosih tehnika dela. Prav to ter ekonomija časa in truda pa je vzrok, da so se posamezne vasi več ali manj omejele na izdelovanje med seboj sorodnejših predmetov, ostale pa prepustile sosedom. Tako je svet suhe robe razdeljen v federacijo šestih držav, ki pa so vse ribniške. V grbu prve stoji žlica, v drugi je daleč v ospredju kuhalnica, v tretji državni vlada škaf, četrta se klanja malemu zobotrebu, peta se izkazuje z grabljami v rokah, šesta pa z rešetom.

Žličarji prebivajo v Vidovskih hribih — prav po starem se jim pravi smoljarji,

Učitelj Janez Škafar †

Ob številni udeležbi so položili v prežgodnji grob na ljubljanskem pokopališču 35-letnega šolskega upravitelja Škafarja Janeza iz Hotiča ob Savi, ki je postal žrtve prehlada. Več tednov je nihala nje-

gova usoda na nitki in je kazalo, da bo krepki Janez le prebolel prehlad, ki ga je nalezol, ko se je prejšnji mesec ob povodnji vračal s službenih opravkov iz Litije domov v Hotič. Izdihnil je v ljubljanski bolnišnici.

Na poslednji poti so mu obsuli krsto s cvetjem, spremili so ga številni tovariši, prijatelji in znanci in tudi predstavniki vojaških oblastev, vojaška godba in častna četa, saj je bil pokojnik vzoren rezervni oficir.